

РЕШЕНИЕ

№ 2717

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **705** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от Комисия за защита на потребителите чрез процесуален представител адв. А. К. срещу Решение, постановено по НАХД № 15593/2018г. на СРС, с което е отменено Наказателно постановление №К-11768 от 05.07.2018г. на Директора на Регионална дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на „А1“ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

С жалбата се иска отмяна на решението, при следните съображения:

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № К-11768/05.07.2018 г., издадено от директора на регионална дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и чл. 233, ал. 2 от Закона за защита на потребителите, е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева на [фирма], на основание чл. 204 от З. за нарушение на чл. 210а, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4 вр. чл. 68ж, т. 4, предложение 2 от ЗЗП.

Съдът е приел следното от фактическа страна:

Ж. Ц. живеела в [населено място], обл. В.. На 19.09.2017 г. представители на А1 посетили дома на жената в [населено място]. Служителите предложили на 83 годишния съпруг на Ц. договор за услугите „Сателитна телевизия и Net vox.“. Услугата в договора била описана като „М. Микс Нет Бокс 75 Стандартен XL (Net B. 75 + М. ТВ Стандартен + М. М. Без граници XL Екстра нет) с цена от 32, 00 лв. на

месец. Договорът бил с титуляр Ц.. На 20.09.2017 г. било инсталирано необходимото оборудване за предоставяне на услугата.

На 25.09.2017 г. Ц. подала молба в М. Магазин В., в която заявила желанието си да се откаже от услугите за телевизия и интернет, като запази само досегашния си мобилен номер.

На 02.11.2017 г., потребителят Ц. отново подала молба в същия офис, в която описала желанието си да запази мобилния си номер на тарифен план от 17, 99 лв. Въпреки положените усилия, договорът отново не бил прекратен.

На неустановена по делото дата потребителят Ц. получила отговор по направеното от нея искане от 25.09.2017 г., в което от дружеството обяснявали, че договорът за услугите „Сателитна телевизия“ и „Net Vox“, могат да бъдат прекратени без неустойка, след като посети магазин на компанията, върне предоставеното ѝ за безплатно ползване оборудване и заплати дължимите такси.

На 30.11.2017 г. в Комисията за защита на потребителите, постъпила жалба с вх. № Ц-03-10033/30.11.2017г. от Ц. срещу А1 България ЕАД, като копия били изпратени до А1 България, както и до О. на Република България. Потребителят Ц. описала преждията, които е срещнала, за да се откаже от сключения договор, който бил подписан от нейния съпруг, а не от нея самата, но това не се е осъществило, въпреки подадените молби, както и посещения в магазин на дружество. В приложение към жалбата били изпратени: копия от сключения договор, ведно с приложения, констативен протокол, молба за отказ от договора на 25.09.2017 г., отговор на молбата от М. (А1 България), пълномощно.

Въз основа на така получения сигнал на 01.02.2018 г. бил съставен Констативен протокол № К – 2648749 от гл. инспектор в РД - С., в който бил описан процесният случай. С констативния протокол КЗП наредило на 08.02.2018 г. представител на санкционираното дружество да се яви в офиса на КЗП, като представи: договор извън търговския обект сключен с потребителя, информацията предоставена на потребителя, стандартен формуляр за упражняване правото на отказ от договора, рамков договор с потребителя.

На 02.02.2018 г. дружеството изпратило писмен отговор до КЗП. В него било описано, че договорът на потребителя е вече анулиран, поради което нямат задължението да пазят екземпляр от него. Приложени са копия от фактури, както и други документи удостоверяващи факта на анулиране на услугата.

На 08.02.2018 г. бил съставен констативен протокол № К-0116470, в който е отразено кои от изисканите документи не са представени от дружеството.

На 01.03.2018 г. бил съставен АУАН № 11768 за извършено от А 1 България нарушение на чл. 48, ал. 2 вр. чл. 44, т. 1 от ЗЗП, който бил връчен на пълномощник на нарушителя, който вписал, че ще възрази срещу него в законоустановения срок. Такова възражение е депозирано.

На 05.07.2018 г., при идентично приета фактическа обстановка и правна квалификация, без обсъждане на подаденото възражение, било издадено процесното НП № К – 11768, с което на основание чл. 204 от ЗЗП, за нарушение на чл. чл. 48, ал. 2 вр. чл. 44, т. 1 от ЗЗП, осъществено на 08.02.2018 г. в [населено място], пл. С. № 4А, стая 426 – КЗП, когато дружеството не предоставило сключения договор с потребителя на КЗП, на дружеството била наложена имуществена санкция. НП било връчено на 21.08.2018г.

При така установената фактическа обстановка, съдът приел от правна страна

следното:

Жалбата срещу процесното НП е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разглеждана по същество, същата възприел за основателна по следните доводи:

След извършена служебна проверка, съдът установил, че АУАН и НП са издадени при спазване на сроковете в чл. 34 от ЗАНН. Спазени са разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, относно съставянето на акта, в присъствието на представител на дружеството, както и в присъствието на двама свидетели, един, от които е участвал в проверките, довели до установяването на твърдяното административно нарушение. Спазените са и разпоредбите относно надлежното им връчване.

Възприел, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 48, ал. 2 вр. чл. 44, т. 1 от ЗЗП. Разпоредбата на чл. 48 задължава, при сключване на договори извън търговски обекти, търговецът да предостави на потребителя копие от подписания договор или потвърждение на хартиен или друг траен носител, ако потребителят се съгласи. Разпоредбата на чл. 44, т. 1 дава дефиниция на договор извън търговския обект, а именно - това е всеки договор, който е сключен между търговец и потребител на място, различно от търговския обект на търговеца.

Безспорно по делото било установено качеството на „търговец“ на санкционираното дружество. От § 13, т. 2 от Допълнителни разпоредби на ЗЗП се извежда значението на термина – „търговец“ е всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка.“ Видно санкционираното лице осъществява своята търговска дейност чрез предоставянето на услуги и сключването на договори с потребители.

Безспорно приел за установено и качеството на „потребител“ на лицето Ж. Ц., което се извежда се от § 13, т. 1 от Допълнителни разпоредби на ЗЗП - „потребител“ е от всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност.

Категорично приел за установено, че договорът е сключен извън „търговски обект“ - видно от § 13, т. 37 от Допълнителни разпоредби на ЗЗП, това е „недвижим обект за търговия на дребно, в който търговецът осъществява постоянно дейността си, или всеки движим обект за търговия на дребно, в който търговецът осъществява обичайно дейността си.“ А в настоящият случай е сключен в дома на потребителя, от представител на търговеца.

Съдът обаче установил, че НП е незаконосъобразно, предвид следното: санкционираното дружество, в момента на сключване на договора, е предоставило копие по подписания договор на потребителя, видно от предоставеното копие от самия потребител, приложено към сигнала до КЗП, намиращ се на л. 85 - 93 от материалите по делото, надлежно приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Така от обективна страна, въз основа на така събрания по делото доказателствен материал, обсъден в неговата пълнота и всестранност, съдът намира, че от обективна страна дружеството не е осъществило така вмененото му за осъществено нарушение.

Настоящият състав на АССГ намира решението за правилно като краен резултат, като не споделя изведените изводи на СРС относно приложението на материалния закон.

Според настоящия съд, се установява, че дружеството е осъществило вмененото му нарушение, а именно - разпоредбата на чл. 48 задължава, при сключване на договори извън търговски обекти, търговецът да предостави на потребителя копие от подписания договор или потвърждение на хартиен или друг траен носител, ако потребителят се съгласи. Т.е., задължението на търговеца е да предостави на потребителя копие от подписания договор или потвърждение на хартиен или друг траен носител, ако потребителят се съгласи в случаите, когато е налице сключване на договор извън търговския обект. Следва да бъде отбелязано, че сред представените от страна на жалбоподателката копия на договори до КЗП, сключени между нея и [фирма] не е процесният договор, който следва да е сключен на 19.09.2017г. и да е с предмет – услугите сателитна телевизия и NET В.. Към жалбата на Ц. до КЗП за приложени договори между нея и А 1 България от 14.09.2017г. , Приложение от същата дата за фиксиран интернет, приложение през сателитна технология и мобилна услуга, както и приложение №3 - ценоразпис и констативен приемо-предавателен протокол от 20.09.2017г. Последните не са идентични с договора, сключен извън търговския обект на дружеството, който лицето по-късно е разтрогнала. Последното следва и от твърдението на самото дружество, че не съхранява екземпляр от същия, тъй като е разтрогнат. Налице е обаче задължението на търговеца към момента на сключване на договора, да предостави подписан екземпляр на потребителя, което е и в негова тежест да докаже във всеки следващ момент, без оглед на съществуването на този договор към него, поради което е в преценката на дружеството как да съхранява документооборота си, с оглед доказване на изпълнение на задължението за предоставяне на такъв при сключването му извън търговския обект на търговеца.

Наказателното постановление обаче е незаконосъобразно на друго основание. Със същото, на дружеството е вменено нарушение, за което се твърди, че е осъществено на 08.02.2018г. – в офиса на наказващия орган в [населено място], пл. „С.“ № 4а, към който момент представител на А 1 България е представил поискани от Комисията документи. Настоящият състав приема, че не това е моментът на осъществяване на нарушението, а същото е осъществено на 19.09.2017г. , моментът , към който е сключен договорът, копие от който не е предоставен на потребителя. Датата на установяването му е действително 08.02.2018г. през КЗП, но двете дати са абсолютно различни, вкл. и като правни последици относно сроковете, които следва да бъдат съблюдавани. Нарушението е установено в рамките на 1 година след извършването си, поради което е могло да бъде санкционирано, но ако беше правилно определено. Така установеното е достатъчно основание за отмяна на НП, тъй като погрешното определяне на основен реквизит на наказателното постановление, в качеството на обвинителен акт за ангажиране на административнонаказателна отговорност е съществен порок, водещ до отмяната му, тъй като внася и неяснота относно повдигнатото обвинение. В процесния случай обаче е изтекла и абсолютната погасителна давност за ангажиране на отговорността на дружеството спрямо датата на извършеното нарушение , което на 19.09.2017г., т.е. към днешна са изминали повече от 4 S години от извършването му.

По изложените съображения, Решението на СРС като краен резултат следва да бъде оставено в сила, по аргумент от посочените основания.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено по НАХД № 15593/2018г. на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: